

▲ ทั้งคนลากคนชม และแผงลอยรับค้าเต็มถนน
4 เลนกลางเมือง

▲ Daiku-kata คนนั้นออกจากกระโดดสูงแล้ว ยังหันหน้าหันหลังไปมาบน หลังคาขณะเต้นจริงด้วย

▲ Narimono นักดนตรีก็เบียดกันในรถคันจิ

▲ คับหน้าจะตรงเข้าชอย อีกคันมากอยบนถนนใหญ่

หากจะชมเทศกาล “คันจิริ” ต้อง “คิชิวาดะ คันจิริ” เท่านั้น

| กนิษฐา มัทสุโอะ |

ท่ามกลางคำเตือนโดยกรมอุตุนิยมวิทยาเกี่ยวกับความรุนแรงทั้งฝน และลมจากซูเปอร์ไต้ฝุ่นลูกที่ 14 ที่กำหนดจะพัดผ่านคิวชูไล่ขึ้นมายังภูมิภาคคิงคิ และอาจต่อเนื่องไปยังภาคตะวันออก ระหว่างวันที่ 17-20 กันยายนที่ผ่านมา ทำให้ผู้คนต่างหวาดหวั่นว่าเทศกาล “คิชิวาดะ คันจิริ” ที่จะจัดเต็มรูปแบบในปีนี้จะดำเนินไปได้ตามแผนหรือไม่

โชคคงเข้าข้างผู้คนที่เมืองคิชิวาดะ เพราะนอกจากไต้ฝุ่นจะเคลื่อนตัวขึ้นมามาก่อนบนของญี่ปุ่นช้ากว่าที่คาดการณ์ ไม่ส่งผลกระทบใด ๆ ต่อเทศกาลที่จัดขึ้นหลัก ๆ ระหว่างวันที่ 17-18 กันยายนแล้ว ไต้ฝุ่นยังเคลื่อนตัวผ่านภูมิภาคคันไซไปออกมหาสมุทรแปซิฟิก อย่างรวดเร็ว ไม่ส่งผลกระทบใด ๆ ต่อภูมิภาคคันไซเลยด้วย เสียงร้องรับ “โซเรียะ โซเรียะ” ของคนลากรถ 34 คัน รวมเป็นหมื่น ๆ คนจึงดังก้องเมืองในรอบ 3 ปีอีกครั้ง

คิชิวาดะ เป็นชื่อเมืองทางตอนใต้ของโอซากา ไม่ไกลนักจากสนามบินคันไซ มีเจ้าเมืองปกครองมาตั้งแต่สมัยเอโดะ เป็นที่รู้จักกันทั่วไปว่าเป็นเมืองอุตสาหกรรมด้านสิ่งทอ โดยเฉพาะผ้าขนหนูคุณภาพดี และที่จะลืมไม่ได้คือ “เทศกาลคิชิวาดะ คันจิริ” ที่จัดขึ้นเป็นประจำปีละ 2 ครั้งในเดือนกันยายน และตุลาคม

“คันจิริ” เป็นรถไม้ลากในเทศกาลประจำศาลชินโตหลายต่อหลายแห่งในภูมิภาคคันไซ โดยเฉพาะทางตอนใต้ของโอซากา สูงราว 4 เมตร น้ำหนักราว 4 ตัน หลังคาทรง “คาระซะฟู” สองชั้น เติมน้ำตาลชินโตจำลอง รอบตัวรถแกะสลักเรื่องราวตำนานเทพเจ้าที่แต่ละตำบลที่เป็นเจ้าของนับถือ ท่องรดน้ำเก็บบิดดินมีล้อ 4 ล้อ พร้อมเกียร์บังคับ เลี้ยวทั้งด้านหน้า และหลัง

▲ เด็ก ๆ ที่คอพอมานกัน

▲ คับแน่นยิ่งดั่งดง

สิ่งที่ทำให้ “คิชิวาคะ ดันจิริ” แตกต่างจากดันจิริในเมืองอื่น ๆ อยู่ที่ “ยาริมาวาชิ” หรือการบังคับเลี้ยวรถโดยไม่ลดความเร็วลงไม่ว่าจะเป็นเลี้ยวตามสี่แยก ถนนใหญ่หรือเลี้ยวเข้าซอยเล็ก ออกซอยน้อยที่สองฝั่งเป็นบ้านเรือน ร้านค้า ว่ากันว่าทุกปีจะมีเหตุการณ์รถดันจิริวิ่งชนหลังคาบ้านหรือร้านค้า รถดันจิริเองก็หลังคาหัก ต้องส่งซ่อมทั้งตัวรถ ทั้งหลังคาบ้านคน บางปีก็มีอุบัติเหตุคนลากรถ หรือคนให้สัญญาณบาดเจ็บ แต่ปีแล้วปีเล่า ชาวเมืองคิชิวาคะก็ไม่เคยคิดจะยกเลิกเทศกาล หรือเพลาความเร็วในการวิ่งเลี้ยวรถดันจิริของพวกเขาเลย

การขับเคลื่อน และการดูแลรักษารถดันจิริแต่ละคันจำเป็นต้องอาศัยคนกว่า 500-1,000 คน แยกเป็นคนลาก (ฮิคิเตะ) นักดนตรี (นาริโมะโนะ) คนให้สัญญาณบนหลังคารถ (ไดคุคาตะ) คนบังคับรถด้านหน้า (มะอะเตะโกะ) และคนบังคับรถด้านหลัง (อุชิโระเตะโกะ) เทศกาลในเดือนกันยายนแยกจัดใน 2 เขตใหญ่ ๆ รวมเป็นดันจิริทั้งหมด 34 คัน เฉพาะในใจกลางเมืองคิชิวาคะเองมีรถวิ่งไปมาจากเข้าถึงค่าสองวันสองคืนรวม 22 คัน

คนลาก (ฮิคิเตะ) คือเครื่องยนต์สำคัญของดันจิริแต่ละคัน หลัก ๆ เป็นนักเรียนมัธยมปลาย หรือหญิงชายในวัย 20 เศษ

▲ ระหว่างพักเที่ยง เห็นความงามของการแกะสลักรอบรถดันจิริได้ชัดเจน

▲ กระโดดกันสูง ๆ

พวกเขาจะฟอร์มตัวกันเป็น “กลุ่มยุชนประจำตำบล” (เซเนงดัง) มีหัวหน้า (ตันโจ) คอยกำกับดูแล หนุ่ม ๆ บางคนจะได้รับคัดเลือกเป็นนักดนตรี (นาริโมะโนะ) ใช้กลอง ช้องเล็ก ฉาบ และขลุ่ยบรรเลงเพลงสร้างจังหวะให้เข้ากับ ความเร็วของรถ หลังผ่านประสบการณ์วิ่งลากหรือเล่นดนตรีได้สัก 8-9 ปี พวกเขาก็จะเลื่อนขั้นเป็น “ผู้คุม” (ยะกุโสะกุ) โดยรวม คอยดูแลภาพรวมของงาน การจราจร การรักษาความปลอดภัย การประสานงานระหว่างตำบลต่าง ๆ ฯลฯ สิ่งที่น่าประทับใจ

อ่านต่อฉบับหน้า